

Jeg forstod også på hr. Duetoft, og det er jeg faktisk enig med ham i, at dér, hvor svagheden er, fordi dette selvfølgelig er svært at løse alene via afgifter, er i forhold til de energitunge virksomheder. Og dér har regeringen for længst – og det har ikke kun hr. Duetoft, men stort set alle partier, der har haft ordet her i dag – været åben over for at diskutere, hvordan man kunne kombinere afgifter, aftaler og energisyn i en blanding, der på samme tid fremmer en energieffektivitet i disse virksomheder, uden at det slår deres økonomiske grundlag i stykker, uden at arbejdspladserne forsvinder fra Danmark. Og derfor ser jeg egentlig efter at have lyttet til debatten i dag med en vis fortrøstning på de kommende forhandlinger.

Det store spørgsmål er jo imidlertid, om Venstre og De Konservative overhovedet vil være med til at drøfte grønne afgifter. Der har jo været lidt forskellige meldinger i dag, idet jeg forstod, at fru Eva Møller var ked af nogle af modellerne i Dithmerudvalgets rapport, men i øvrigt var principiel tilhænger af at bruge grønne afgifter.

Hr. Martin Glerup har jo allerede citeret hr. Per Stig Møller, der sagde, at Dithmerudvalgets arbejde jo ikke var andet end resultatet af det, som hr. Brixtofte og han selv havde sat i gang i sin tid, og at der altså var kontinuitet. Det takker jeg fru Eva Møller for at hun har gjort klart her i dag. Jeg synes i øvrigt, at en række af de betragtninger, hun gjorde gældende om de grønne afgifter i forhold til erhvervslivet – nu håber jeg ikke, hun bliver fornærmet – lige så godt kunne være sagt af et medlem af den nuværende regering. Det var kloge og fornuftige betragtninger om anvendelsen af grønne afgifter.

Hr. Hansen-Nord er ikke i dag – i dag – kommet med en tilsvarende tillidserklæring til de grønne afgifter. Men alle, der har fulgt den offentlige debat, ved også, at hr. Hansen-Nord er kyndig på området og konstruktiv i en forhandlingssituation. Så det, det drejer sig om, er jo faktisk for de to partier at gøre op med sig selv, om de ønsker at deltage i forhandlingerne eller ej. Jeg kan kun være enig med hr. Duetoft, når han kommer til det resultat i forhold til den af hr. Martin Glerup foreslåede dagsorden, at når man vælger at stemme nej til den dagsorden, som jo bekræfter målsætningen, som vi har været enige om og har været fælles om, og som konstaterer, at det, der er en kendsgerning, nemlig at nu forhandler vi om opnåelse af måle-

ne omkring de midler, der er nødvendige, herunder grønne afgifter på erhvervene, så sender man naturligvis et negativt signal.

Men alle har jo lov til at blive klogere, og det bliver i hvert fald ikke regeringen, der lukker nogen uden for drøftelserne. Det må de i givet fald gøre selv. Regeringen vil lægge op til et fornuftigt samarbejde. Det er en svær opgave at løse. Det er svært at klare de store miljøudfordringer, samtidig med at vi ikke slår beskæftigelsen i stykker, men tværtimod fremmer en fornuftig udvikling i det danske samfund. Og regeringen ser da gerne, at vi er så mange som muligt til at løse denne opgave.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det, der kalder mig op, er ministerens kommentar vedrørende energieffektiviteten herhjemme. Jamen altså, det eneste, jeg sådan set beder om, er, at man bruger de tal, som man de sidste 5 år har kunnet fremvise, som grundlag for det, der har fundet sted i Danmark. Går man ind og bruger de tal som grundlag og ikke nogle teknologiske spring og andet trylleri – nu tror jeg nemlig, det er ministeren, der begynder at trylle – så er situationen jo den, at problematikken er løst.

Jeg har selvfølgelig ikke noget bud på, hvordan energieffektiviteten vil være de næste 5 år – den usikkerhed må der være forbundet med det – men jeg må dog spørge mig selv: Hvis vi de forrige 5 år har kunnet ligge på det niveau, hvad skulle så være til hinder for, at vi også kan gøre det de næste 5 år? Og så er en ret stor del af debatten i dag overstået. Så er mine trylleries i hvert fald lykkedes. Og så har jeg slet ikke taget alle de andre gode ting, jeg havde, med – dem skal jeg ikke begynde at gentage her – men mit manuskript kan blive uddelt til regeringen, og så kan man jo studere det nærmere.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Ministeren sagde, at alle kunne blive klogere, og jeg forstod, at det var regeringen på vej til, idet regeringen ville kunne gentage en lang række af de bemærkninger om afgifter, som jeg er kommet med her. Jeg vil gerne sige, at jeg mangler så stadig væk at se dette afspejlet et eller andet sted på tryk, men da jeg også gentagne gange i dag har forstået, at Dithmerrapporten er et embedsmandsudspil og ikke et regeringsudspil, så går jeg ud fra, at de pæne konservative